

Sessió de l'Ajuntament L'instint de la propietat

Ironies

Tingué lloc el dimarts, sota la presidència de l'Alcalde, don Josep Casas, i amb assistència de la majoria de regidors.

Fou llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

S'acorda consti en acta el sentiment del Consistori amb motiu de la mort del pare del regidor senyor Borràs.

Escrit de la Generalitat de Catalunya comunicant es concedirien Biblioteques populars a les poblacions de més de 5.000 habitants que les reclamin i ofereixin locals adequats per a establir-les. S'acorda oferir la planta baixa del local on està instal·lada l'Escola Municipal de Música.

Passa a la Comissió un ofici de l'Interventor.

Es faculta al Dipositari per a percebre unes quantitats en la Tresoreria d'Hisenda. S'acorda que el 15 de desembre, matí, es sortegin els 153 títols de l'Emprèstit que han d'amortitzar-se l'any 1932. S'interessen determinats extrems d'ordre administratiu. S'accepta la dimissió presentada pel guarda d'arbitris Josep Abadal. S'aproven les nòmines de les brigades eventuais i vigilants d'arbitris, amb un total de 6.452'41 pessetes.

S'aproven diversos dictàmens i s'en refusen d'altres, de les comissions de Governació, Finances, Arbitris, Foment, Instrucció i Obres.

A proposta del senyor Campmany es nomena representant de la Junta Especial repartidora de les quotes dels concerts del Barri de Canyet, pel pagament de l'arbitri sobre begudes, al Sr. Munells.

S'acorda sotmetre a examen els aspirants a temporers. Queda damunt la taula una moció demanant es porti un registre especial de les instàncies que es presentin, a fi d'evitar retrassos.

Altra sotscrita pel senyor Serra, demanant que s'expedienti el cap de la Recaptació i que s'el sospengui d'empleu i sou, proposant es nomeni un nou jutge instructor, puix que ell es considera incompatible per causa que explica. S'entaula un llarg debat entre els radicals i el president de la Comissió de Consums, durant el qual els radicals han iniciat la retirada com a conseqüència de la forma impropia en la qual són tractats; el que evita l'alcalde excusant les intemperàncies de l'esmentat senyor davant la minoria radical. El senyor Rogado diu que en les responsabilitats fracasaran per què hi posen trabes els de dalt i els de baix. El senyor Serra diu que la culpa és del Secretari i li fa llegir un document amb tots els càrrecs que ha desempenyat en Guardiola a l'Ajuntament, i el qual, segons diu, li ha facilitat el dit Secretari. El senyor Cunillé no vol acceptar el nomenament per no volguer crear enemistats. Amb tot diu que ho acceptarà si ningú el vol. El senyor Buxaderas adverteix que no està disposat a sofrir els atacs que es venen dirigint a la minoria radical i que contestarà amb més fermesa si cal. L'Alcalde proposa que en lloc de suspendre'l de sou i empleu podria allargar-se-li les vacances, no estant-hi conforme la majoria de regidors. El senyor Rogado proposa que s'el sospengui d'empleu, però no de sou, i aquesta proposició porta una mica de barri-la entre públic i regidors. A proposta del senyor Brell queda nomenat el senyor Aznar, acceptant aquest, i després d'aclarir alguns extrems manifesta que obrarà amb tota independència, sense acceptar cap pressió de ningú.

El senyor Arbós diu que acaba d'assabentar-se de què a Arbitris hi ha certes parcialitats entre el personal, havent-hi perjudicats. També s'interessa respecte unes negociacions amb la Barcelonessa d'Electricitat, i per últim, d'un desmunt que hi ha en un camí de la bòvila d'en Borràs. Contestant-li en Serra que pel que fa referència al personal es fa amb un fi humà i es procura no gravar les despeses; l'Alcalde diu que s'ha invitat a la Companyia i que el desmunt està en estudi.

En Barriga s'interessa per les rieres. L'Alcalde contesta que recordarà als organismes oficials l'ofrena d'un prompte endegament.

El senyor Gibernau fa un prec referent a un funcionari de Sanitat. Passa a la Comissió. I s'aixeca la sessió a la 1'30.

Si voleu vestir elegant aneu a can Violán

Prat de la Riba, 99 i 101

Es ben bé un instint d'inclinació innata i dominadora. Dins la Humanitat ha estat el gran factor de la seva història; les religions li han fet acatament; al seu entorn s'han organitzat les societats; ell és qui ha dictat la major part dels codis; per ell han estat creats i destruïts els imperis. En fi, els animals mateixos, almenys els animals intel·ligents, siguin del tipus zoològic que siguin, l'acaten, obeint-lo en tot com els homes.

Ara, bé; quan una tendència té un caire tan de universalitat, es pot estar ben segur que té les seves arrels dins de les necessitats biològiques mateixes, en el més profund del ser. En efecte, l'instint de la propietat no és més que una manifestació de les més primordials necessitats: la necessitat de conservar-se i fer viure la seva espècie. Puix el «festí de la naturalesa» és irregularment abundant i alguna vegada molt avarament servit; els convidats hi són nombrosos, afamats, freqüentment brutals. Per assegurar-ho, si no es vol desaparèixer, es fa precis prendre-hi un lloc, defensar-lo i guardar-lo tan com sigui possible, per satisfer, sense passar per les necessitats sempre rebaixants.

Amb més o menys preparació «la lluita per la vida» és sense repòs. Així com més intel·ligent és el seu organitzat, ja sigui animal o home, més cura té ell del dia de demà, treballa més assegurant-se una propietat qualsevol, posa al seu resguard la part destinada a l'imprevist. En els centres nerviosos desenvolupats, ja siguin els de l'home o els d'una abella, per exemple, els fets ocorreguts en la vida resten impressos i duradors; un combat lliurat, un perill passat, un penós esforç fet per obtenir la vida i els queviures, s'ens inscriuen i reviu en la memòria. Quan un dia, després de grans treballs, ha pogut salvaguardar el seu dret a la existència disfrutant dels aliments o resguard, naturalment aleshores desitja una apropiació més vasta, una alimentació càlida al pas, un abrís segur i permanent. Va pensant-hi automàticament; a mesura de les seves facultats, s'agència aquests preciosos bens, assegurant-se contra la desgràcia; devé propietari. De propietari s'en pot ésser de diverses maneres, sigui isoladament, amb egoïsme, si s'està ben dotat o bé ben proveït de força o d'astúcia si es basta a sí mateix; sigui col·lectivament si es suïcient intel·ligent i prou sociable per suplir la seva feblesa, agregant-se i creant un bloc capaç d'unir les petites energies individuals. Aquests dos aspectes ben diferents de entendre la propietat, els trobem en el reïne animal, on cada un d'ells imprimeix d'un mode especial assenyalant els costums, hàbits, tendències i mentalitat de les espècies.

Deixant de banda les espècies animals més inferiors, on la vida psíquica no ha arribat encara més enllà de l'estat dit d'esboç, el més freqüent en el regne animal, és que l'instint de la propietat no és gens lluny. La major part dels animals viuen al dia, no fan cap provisió pel dia de demà, s'apoderen de tot el que cau a l'abast de les seves dents, bec o urpes, de tot ço que els serveix per menjar, consumint-ho tot seguit. Per ells la

Ens han dit a cau d'orella, que el Secretari està molt ocupat preparant la sortida d'un gran rotatiu, èmul del d'en Marc, el mallorquí. Tenim entès que es proposa posar-se d'acord amb la premsa local per tal de fer una enèrgica campanya demanant que s'exigeixin les responsabilitats.

Ara comprenem perquè no hi ha temps d'informar els documents.

* * *

ARISTUS ens ha dit que si volem comprovar la certesa de la seva teoria de «L'instint de la Propietat», ho preguntem al regidor 33, soci de la tripartita revolucionària i executiva, que demostra tenir-lo ben desenrotllat, sobre tot ço últim, puix que posa la mà inclús damunt de coses (mil pessetes per una firma) que el mamífer del grau immediat inferior respecta com a sagrat. Però per a ell, ço sagrat és la pipa i els sofàs dels pròscenais amb suculents artistes. Què hi farem si hi va nèixer! Com que pateix de bilis, li recomanem una temporada a Vichy.

* * *

Hi ha qui critica que alguns caps funcionaris de l'Ajuntament, no vagin a l'hora a l'establiment fent perdre el temps a la clientela. Aquells senyors no saben que la dignitat del càrrec constitueix en anar el menys possible a l'oficina, entretenir instàncies i omplir llistes de noms imaginaris.

* * *

No ens expliquem perquè serviria aquell drap que per sota l'escò tirava en Cunillé, al fabricant de sifons.

Era potser per aixugar les llàgrimes de la enteresa política del seu company de minoria-majoritària?

* * *

Referent a l'expedient del cap d'arbitris, podria dir-nos el senyor Serra el mateix que li preguntava el senyor Arbós, o sigui si té en el seu poder aquell tan bescantat document que sembla ésser la pedra filosofal? Perquè, fillets, està bé fer acusacions, però és necessari posseir les proves quan menys. Ara bé, que això d'entretenir-se pescant peixi minuts i de tant en tant algun llubarret, trobem que no fa gaire guerrer, no li sembla? S'ha d'anar de cara als llusos de palangre, amic, si es vol fer quelcom positiu. El peix blau no val cap cèntim, al menys en el temps que correm.

* * *

Paraules textuais, dites amb «pose» de super-home:

A mí s'em vol fer fracassar, a mí se m'ataca per dalt i per baix, però com que jo soc un home que tinc molta... diguem-ne enteresa, per a no donar-los gust, no plegaré el ram.

El què pot l'apego a una vara.

propietat és simplement el que poden agafar i devorar. Més d'una vegada trobarem en els homes aquesta grollera concepció de la propietat. La Roma primitiva, així ho havia fet, donant-li bell lloc en el seu codi; per aqueixa era la propietat «mancipi» (manus, capire), o sigui la propietat sobre el que la mà pot agafar. — ARISTUS.

Agència CHEVROLET

J. NIUBÓ

Màquines parlants i altaveus

Francesc Llairet, 102 - Telèfon 311

GARATGE PUIGVERT

Servei permanent

MARIAN PUIGVERT

Taller de reparacions a preus econòmics

Francesc Llairet, 205